

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2MCdo/11/2013
Identifikačné číslo spisu: 2110201365
Dátum vydania rozhodnutia: 31.07.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Petříková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:2110201365.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky Z. O., bývajúcej v R., zastúpenej JUDr. Petrom Harakálym, advokátom v Košiciach, Kováčska 28, proti odporčkyni Kooperativa poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, IČO : 00 585 441, o náhradu škody z ublíženia na zdraví, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 18 C 12/2010, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 22. augusta 2012, sp. zn. 9 Co 113/2012, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Trnave z 22. augusta 2012 sp. zn. 9 Co 113/2012 vo výroku, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Trnava z 30. januára 2012 č.k. 18 C 12/2010-159 v jeho zamietajúcej časti a vec v rozsahu zrušenia vracia Krajskému súdu Trnava na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Trnava rozsudkom z 30. januára 2012 č.k. 18 C 12/2010-159 zamietol návrh navrhovateľky, ktorým sa domáhala voči odporčkyni zaplata sumy 5 350,20 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 4. marca 2010 do zaplata z titulu bolestného, zaplata sumy 9 688,20 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 4. marca 2010 do zaplata z titulu sťaženia spoločenského uplata, zaplata sumy 4 844,10 € z titulu zvýšenia sťaženia spoločenského uplata, na základe toho, že 25. mája 2003 utrpela ťažký úraz pri dopravnej nehode, ktorá sa stala v obci Bohdanovce nad Trnavou ako spolujazdkyňa v motorovom vozidle značky K.. Motorové vozidlo riadil vodič Z. E., ktorý spôsobil uvedenú dopravnú nehodu a voči nemu bolo vedené trestné konanie. Už v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 16 C 1/2004 si uplatnila navrhovateľka voči odporčkyni nárok na bolestné a sťaženie spoločenského uplata, ktoré jej vznikli v súvislosti s uvedenou dopravnou nehodou. Navrhovateľka utrpela zranenia, a t o zlomeninu čelovej kosti a očnice, kombinovanú zlomeninu tváre, tržnozhoždenú ranu horného viečka a okolia ľavého oka, pomliaždenie hrudníka, pľúc a brušnej steny, roztrhnutie pečene, pomliaždenie obličky, zlomeninu krížovej kosti, stehennej kosti, zlomeninu pravého predkolenia a členka s následkom vážnych duševných porúch, deformity tváre v oblasti jarmového oblúka a ľavého oka, skrátenej pravej dolnej končatiny, obmedzenia pravého kolena a členka a keloidných jaziev na tvári, krku a bruchu. V rozsahu tohto bolestného a sťaženia spoločenského uplata boli nároky navrhovateľky uspokojené v rámci mimosúdnej dohody uzavretej dňa 29.

septembra 2006. V tomto konaní bol podaný znalecký posudok znalcom MUDr. Z. S., ktorý ohodnotil bolestné u navrhovateľky na 1338,75 bodov, ktoré zvýšil na dvojnásobok, t.j. na 2677,5 bodov, čo pri hodnote bodu 60 Sk predstavovalo sumu 160 650 Sk. Znalec taktiež ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia u navrhovateľky na 1300 bodov, čo pri hodnote 60 Sk za bod predstavovalo sumu 78 000 Sk. V konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 16 C 1/2004 súd prvého stupňa zviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľke bolestné v sume 6 426 000 Sk a sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 3 120 000 Sk. V odvolacom konaní došlo k späťvzatiu návrhu, a následne krajský súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil. K späťvzatiu návrhu došlo preto, lebo medzi účastníkmi konania bola 29. septembra 2006 uzavretá mimosúdna dohoda, na základe ktorej bola navrhovateľka odškodnená celkovo sumou 4 773 000 Sk (t.j. 20 násobok odškodnenia určeného znaleckým posudkom). V súvislosti s poškodením zdravia, ktoré navrhovateľka utrpela pri uvedenej dopravnej nehode, podstúpila 15. januára 2008, 13. júna 2008 a 27. februára 2009 ďalšie operácie tváre. Znalec MUDr. A.N., PhD. podal 28. októbra 2009 znalecký posudok, v ktorom ohodnotil bolestné na 370 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia na 670 bodov. Následne odporkyňa dobrovoľne zaplatila navrhovateľke 21. decembra 2009 bolestné v sume 736,30 € (370 bodov x 1,99 Sk v zmysle vyhl. č. 32/1965 Zb. o odškodnení bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia) a taktiež sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 1 999,95 € (670 bodov x 1,99 € podľa vyhl. č. 32/165 Zb., plus zvýšenie 50 %).

V predmetnom konaní sa navrhovateľka domáhala odškodnenia podľa § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Súd ustanovil znalca MUDr. Z. S., ktorý v znaleckom posudku z 28. marca 2011 zohľadnil svoj prvý znalecký posudok, ktorý podal v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 16 C 1/2004, ako aj posudok MUDr. N., PhD. Vo svojom znaleckom posudku teda zohľadnil všetky bolesti, ktoré navrhovateľka utrpela pri dopravnej nehode 25. mája 2003, ako aj komplexne ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia. Celkovo znalec stanovil bolestné u navrhovateľky (po absolvovaní operácií v roku 2008 a 2009) na 1406,25 bodov, ktoré pre bolestivý spôsob liečby, nutné infúzie, transfúzie, napojenie na pľúcnu ventiláciu a dýchanie prístrojom, DIC, zvýšil na dvojnásobok, teda 2812,5 bodov, čo pri hodnote bodu - 60 Sk, predstavuje sumu 5 601,47 € (168 750 Sk). Sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotil znalec 1425 bodmi, čo pri hodnote bodu - 60 Sk predstavuje sumu 2 838 €, keď aj pri sťažení spoločenského uplatnenia zohľadnil operácie absolvované v rokoch 2008, 2009. Znalec vypracoval ohodnotenie podľa vyhl. č. 32/1965 Zb. Pri porovnaní uvedeného znaleckého posudku so znaleckým posudkom MUDr. N., PhD. bol zistený rozdiel pri stanovení bolestného podľa vyhl. č. 32/1965 Zb. 135 bodov a pri stanovení sťaženia spoločenského uplatnenia 125 bodov. Na základe znaleckého posudku MUDr. S. (druhého z 28. marca 2011) odporkyňa vzájomným protinávhrhom žiadala, aby jej navrhovateľka zaplatila sumu 2 093,95 €, z toho sumu 467,43 € z titulu vyplateného bolestného a sumu 1 626,52 € z titulu vyplateného sťaženia spoločenského uplatnenia a jeho zvýšenia o 50 %, pretože uvedené sumy odporkyňa vyplatila navrhovateľke bez právneho dôvodu, prípadne z právneho dôvodu, ktorý odpadol - posudok MUDr. N., PhD. bol v konaní nahradený znaleckým posudkom MUDr. S.. Súd prvého stupňa poukázal na ustanovenia § 420 ods. 1, § 427 ods. 1, 2, § 442 ods. 1, § 444, § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Zb. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, vyhlášku č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia, zákon č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia a skonštatoval, že v danom prípade na odškodnenie navrhovateľky za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku úrazu, ktorý utrpela pri dopravnej nehode dňa 25. mája 2003 sa jednoznačne vzťahujú ustanovenia vyhl. č. 32/1965 Zb. ako to jednoznačne vyplýva z ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. a teda vyhlášku č. 32/1965 Zb. je treba použiť aj pri obodovaní jej zranení a následne spoločenského uplatnenia v súvislosti s operáciami, ktoré podstúpila 15. januára 2008, 13. júna 2008 a 27. februára 2009, nakoľko tieto operácie boli vykonané v súvislosti s úrazom, ktorý utrpela ešte v roku 2003. Súd prvého stupňa mal ďalej preukázané, že navrhovateľke v rámci konania vedeného na tamojšom súde pod sp. zn. 16 C 1/2004 bolo už vyplatené bolestné i sťaženie spoločenského uplatnenia na základe ohodnotenia znaleckého posudku MUDr. S., pričom navrhovateľke bol vyplatený 20-násobok bodového ohodnotenia pri bolestnom a rovnako 20-násobok bodového ohodnotenia pri sťažení spoločenského uplatnenia, nakoľko bolo nesporné - čo sa konštatuje v konaní 16 C 1/2004 a čo možno skonštatovať aj v konaní 18 C 12/2010, že z hľadiska spoločenského uplatnenia je nesporné, že navrhovateľka sa pred zraneniami vzhľadom na jej vek bežne zúčastňovala spoločenských

a kultúrnych podujatí, pred nehodou bola zamestnaná. V dôsledku zranení je navrhovateľka invalidnou dôchodkyňou v rozsahu vyše 70 % vzhľadom na následky zranení je jej možnosť zamestnať sa takmer nemožná. Dôsledky zranení sú tak vážne, že do veľkej miery obmedzujú navrhovateľku v akejkolvek činnosti, často máva bolesti celého tela, je odkázaná na pomoc inej osoby. Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že v čase, keď bolo poskytnuté odškodnenie navrhovateľke v rámci konania 16 C 1/2004, bolo zistené, že v tom čase navrhovateľka bola pripútaná na invalidný vozík, nemohla vyvíjať takmer žiadnu fyzickú námahu. V súčasnej dobe navrhovateľka nie je pripútaná na invalidný vozík. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, najmä na záver znaleckého posudku súd prvého stupňa skonštatoval, že vzhľadom na absolvované operácie v roku 2008 a v roku 2009 sa bodové ohodnotenie bolestného i sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšilo tak, ako to vyplýva zo znaleckého posudku, v časti bolestného o 135 bodov a v časti sťaženia spoločenského uplatnenia v počte bodov 125. Uvedený počet bodov pri bolestnom predstavuje sumu 268,87 € a sťaženie spoločenského uplatnenia pri zvýšení sťaženia spoločenského uplatnenia o 50 % predstavuje sumu 248,95 €, v takejto výške je odporkyňa ochotná navrhovateľke poskytnúť plnenie, resp. v takejto výške už plnenie navrhovateľke poskytla, dokonca vyššie, na základe nesprávneho posudku MUDr. N., toto plnenie poskytla spolu v sume 2 243,72 € a zaplata tejto sumy sa vzájomným protinávrrhom domáha od navrhovateľky. V priebehu konania výšku protinávrrhu odporkyňa upravila a vzájomným protinávrrhom sa domáhala voči navrhovateľke zaplata sumy 2 093,95 €, ktorá suma pozostáva z vyplateného bolestného vo výške 467,43 € a sumy 1 626,52 € z titulu spoločenského uplatnenia - a to podľa znaleckého posudku MUDr. S.. Z pôvodne vyplatenej sumy 2 736,25 €, treba odrátať sumu 642,30 € a zostáva tak povinnosť navrhovateľky vrátiť odporkyňi sumu 2 093,95 €, zaplata ktorej sa odporkyňa protinávrrhom domáha. Súd uzavrel, že už vyplatené bolestné i sťaženie spoločenského uplatnenia, keď obe položky boli zvýšené o 20 % základného bodového ohodnotenia spolu v sume 158 434,57 € (4 773 000 Sk) sú primerané a postačujúce, keď aj v tomto konaní súd na základe podstupených operácií v roku 2008 a 2009 priznal navrhovateľke bolestné podľa znaleckého posudku vo výške 135 bodov a z hľadiska spoločenského uplatnenia vo výške 125 bodov, keď pri tejto položke priznal navrhovateľke zvýšenie o 50 %. Vzhľadom na uvedené prvostupňový súd návrh navrhovateľky zamietol a zaviazal ju zaplatiť odporkyňi sumu 2 093,95 € v lehote 15 dní.

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 22. augusta 2012, sp. zn. 9 Co 113/2012 rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti potvrdil a zrušil v časti povinnosti navrhovateľky zaplatiť odporkyňi sumu 2 093,95 € a vec mu v zrušujúcej časti vrátil na ďalšie konanie. Rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti potvrdil ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p. Rozsudok súdu prvého stupňa v časti, ktorou bolo uložené navrhovateľke zaplatiť odporkyňi 2 093,95 € odvolací súd zrušil, pretože prvostupňový súd nemal na takéto rozhodnutie jednoznačné podklady. Uviedol, že je potrebné, aby boli obodované a ohodnotené bolesti a sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľky v súvislosti s operáciami, podstupenými navrhovateľkou dňa 15. januára 2008, 13. júna 2008 a 27. februára 2009, keďže tieto operácie boli vykonané v súvislosti s úrazom, ktorý utrpela pri dopravnej nehode dňa 25. mája 2003. Pritom nemožno opätovne obodovať a ohodnotiť predchádzajúce bolesti a sťaženie spoločenského uplatnenia, a ni porovnávať obodovanie podľa vyhl. č. 32/1965 Zb. s obodovaním podľa zákona č. 437/2004 Z.z. Odvolací súd uviedol, že súd prvého stupňa pre rozhodovanie v tejto časti musí mať k dispozícii posudok o obodovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia navrhovateľky podľa platnej právnej úpravy v čase dopravnej nehody. Ak tento posudok a na základe neho náhrada za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia bude nižšia ako bola odporkyňou navrhovateľke vyplatená, súd prvého stupňa musí zvážiť, či s poukazom na zdravotný stav navrhovateľky, na utrpené bolesti a sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľky, na dobré mravy, je primerané zaviazat navrhovateľku na vrátenie rozdielu vyplatenej náhrady odporkyňi.

Proti časti rozsudku súdu prvého stupňa v časti výroku, ktorým súd návrh zamietol a rozsudku odvolacieho súdu v časti výroku, ktorým rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti potvrdil, na podnet navrhovateľky podal generálny prokurátor Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie. Žiadal, aby uvedené rozhodnutia v napadnutých častiach Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil a vec vrátil v rozsahu zrušenia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Poukázal na to, že súd prvého stupňa sa neriadil návrhom vo veci, nariadil dokazovanie znaleckým posudkom na okolnosti, ktoré neboli predmetom návrhu, a v minulosti boli mimosúdne účastníkmi vyporiadané. Postup súdu hodnotil generálny prokurátor ako zmätočný, pretože rozhodol na základe zmätočného znaleckého posudku. Súdom

nariadený znalec nesprávne postupoval, keď pri vypracovaní znaleckého posudku vykonal porovnávanie medzi pôvodným poškodením zdravia a novou škodou vzniknutou na základe troch operácií v rokoch 2008-2009, ako aj porovnávaním aplikácie vyhlášky č. 32/1965 Zb. a zákona č. 437/2004 Z.z. Úlohou znalca v posudzovanej veci malo byť iba posúdenie novej bolesti, ktorú navrhovateľka utrpela pri operáciách v rokoch 2008-2009 s priznaním príslušnej hodnoty za jeden bod samostatne pre rok 2008 (13,38 €) a samostatne pre rok 2009 (14,45 €). Podobne mal znalec postupovať aj pri hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia. Bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia mali byť hodnotené a stanovené znalcom v zmysle vyhl. č. 32/1965 Zb. a náhrada - odškodnenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia mala byť vyčíslená v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z. hodnotou aktuálnou pre roky 2008 a 2009. Odvolací súd pri rozhodovaní o výške bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia považoval znalecký posudok MUDr. S. za dostatočný pre potvrdzujúce rozhodnutie (napriek jeho vadám, na ktoré sám upozorňuje), no na druhej strane pri rozhodovaní o výške náhrady škody, ktorá bola odporkyňou vyplatená navrhovateľke za totožný návrh, už tento znalecký posudok nepovažuje za správny a dostatočný. Generálny prokurátor poukázal na to, že rozhodnutia, vo veci konajúcich súdov, sú zaťažené vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie o veci (iná vada podľa § 243f písm.b/ O.s.p.) a spočívajú aj v nesprávnom právnom posúdení (§ 243f písm.c/ O.s.p.).

Odporkyňa navrhla rozsudky súdov prvého a druhého stupňa ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas (§ 243g O.s.p.) generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243e ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu podľa § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu treba zrušiť.

Ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon, a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu, a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie (§ 243e ods. 1 O.s.p.). Mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e O.s.p., ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 242 ods. 1 v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.). Dovolacie dôvody pritom neposudzujú len podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Vzhľadom na obsah dovolania ako aj zákonnú povinnosť podľa § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., zaoberal sa dovolací súd predovšetkým otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p., t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, alebo prípad rozhodovania vylúčeným sudcom či súdom nesprávne obsadeným. V konaní o mimoriadnom dovolaní neboli procesné vady konania v zmysle § 237 písm.a/ až e/, g/ O.s.p. namietané, tieto neboli ani zistené.

Vzhľadom na obsah mimoriadneho dovolania, dovolací súd osobitne skúmal, či konanie nebolo postihnuté vadou v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p., generálny prokurátor namietal rozporupnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, resp. jeho nepreskúmateľnosť.

Vady konania vymedzené v § 237 O.s.p. sú porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a

Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12. mája 2004 sp. zn. I. ÚS 226/03) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka; porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite, skutkovo a j právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

Odôvodnenie rozsudku súdu (prvostupňového aj odvolacieho) musí mať náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p. (§ 211 O.s.p.). Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p., je nepreskúmateľné.

V danej veci odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti rozsudku, v ktorej návrh navrhovateľky voči odporkyni na vyplatenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v súvislosti so škodou na zdraví v dôsledku dopravnej nehody z 25. mája 2003 zamietol, zatiaľ čo súčasne rozsudok súdu prvého stupňa vo vyhovujúcej časti (o povinnosti navrhovateľky zaplatiť odporkyni 2 093,95 €) zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Samotný odvolací súd na jednej strane považoval postup a rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne (v zamietajúcom výroku), no na základe toho istého konštatoval, že pre rozhodnutie v zamietajúcej časti nemal súd prvého stupňa jednoznačné podklady.

Z rozhodnutia odvolacieho súdu nie je možné zistiť, akým myšlienkovým postupom súd dospel k záveru, že na jednej strane pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľky na vyplatenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia na základe znaleckého posudku podaného znalcom MUDr. S. z 28. marca 2011 považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne (konštatoval, že súd prvého stupňa zistil v predmetnom rozsudku skutkový stav a vec správne právne posúdil), na druhej strane odvolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa nemal jednoznačné podklady pre rozhodnutie o povinnosti navrhovateľky zaplatiť odporkyni sumu 2 093,95 €. Konštatoval, že pre rozhodnutie v tejto časti musí mať súd prvého stupňa k dispozícii iný znalecký posudok a uložil mu doplniť dokazovanie.

Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Účelom odôvodnenia rozsudku je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia.

Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá okrem prípustnosti dovolania zároveň aj dôvodnosť podaného dovolania (§ 243e ods. 1 v spojení s § 243f ods. 1 písm.a/ a § 237 písm.f/ O.s.p.).

Uvedená skutočnosť, že došlo v konaní k procesnej vade podľa § 237 písm.f/ O.s.p. je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne. Vzhľadom na dôvody, ktoré viedli k potrebe zrušiť napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, nezaoberal sa dovolací súd ďalšími námietkami generálneho prokurátora uvedenými v mimoriadnom dovolaní.

S poukazom na uvedené dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 1 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243i ods. 2 v spojení s § 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.